

Rusticus mus et Urbanus mus

Hæc ubi dicta

Agrestem pepulere, domo levis exilit. Inde
Ambo propositum peragunt iter, urbis aventes
Mœnia nocturni subrepere : jamque tenebat
Nox medium cœli spatium, cum ponit uterque
In locuplete domo vestigia, rubro ubi cocco
Tincta super lectos canderet vestis eburnos,
Multaque de magna superessent fercula ocena,
Quæ procul extractis inerant hesterna canistris.
Ergo ubi purpurea porrectum in veste locavit
Agrestem, veluti succinctus cursitat hospes,

Continuatque dapes, necnon vernaliter ipsis
Fungitur officiis, prælambens omne quod affert.

Ille cubans gaudet mutata sorte, bonisque
Rebus agit lætum convivam : cum subito ingens
Valvarum strepitus lectis excussit utrumque.
Currere per totum pavidi conclave, magisque
Exanimes trepidare, simul domus alla Molossis
Personuit canibus. Tum rusticus : haud mihi vita
Est opus hac, ait ; et valeas : me sylva, cavusque

Tutus ab insidiis tenui solabitur ervo

